

Prematura despărțire

Mihai JINGALA

Minunatul spectacol „In memoriam Dan Spătaru”, organizat la Sala Palatului din Capitală în urmă cu 5 ani de cunoscutul impresar Anghel Stoian, împreună cu văduva artistului, ne stăruia în amintire ca unica manifestare consacrată unui idol dispărut. Dar între timp, cu stăruință și determinare, doamna Sida Spătaru a pus pe picioare festivalul „Dan Spătaru” de la Medgidia (să sperăm că anul acesta, după întreruperea din 2009, el va fi reluat!), s-a implicat în editarea unui DVD de către TVR Media, a colaborat cu casa Electrecord în conceperea unor albume postume ale interpretului. Mai are în plan o carte biografică și suntem siguri, cunoscând-o, că aceasta nu va întârzia să apară. Iată însă că dacă noi, acasă, în România, dăm semne ca l-am cam

Mihai Constantinescu

uitat pe Dan (nu e vorba de marele public, ci de televiziuni, posturi de radio, presă), în bunul stil românesc al „uitării scrise în legile omenescii”, în Republica Moldova amintirea lui Dan Spătaru stăruie, este vie și nealterată de timp. Se știe că interpretul a avut o uriașă popularitate în fosta URSS și firește în Moldova de dincolo de Prut, cânta și vorbea perfect în limba rusă, un rol covârșitor avându-l aici succesul fantastic al melodiilor compuse de Temistocle Popa pentru film, în primul rând pentru „Cântecele mării”. Toată Rusia fredona șlagărele gen „Să cântăm chitara mea” sau „Eu, tu și-o umbrelă”, toate marile vedete locale, în frunte cu Muslim Magomaeu, făcându-și un titlu de glorie din reluarea lor în concerte, la cererea spectatorilor. Această popularitate l-a făcut pe respectatul impresar Nicolae Dumbravă, om de mare corectitudine și

seriozitate (floare rară la Chișinău, v-am relatat chiar în aceste pagini de „țepele” specifice locului), să pună la punct, într-un răstimp foarte scurt, un show extraordinar, intitulat „Nu m-am gândit la despărțire”. Împreună cu Sida Spătaru a stabilit o distribuție de excepție, echilibrată și sub raportul generațiilor, dar și al legăturilor de suflet cu neuitatul cântăreț. Uimitor este faptul că Palatul Național, cea mai mare sală din Chișinău, a avut toate cele 2000 de locuri ocupate, deși cu numai 3 zile înainte o parte din protagoniști (M. Dauer, Raoul, Autentic) fusese aplaudată de o sală a Operei de asemenea arhiplină. Explicația trebuie căutată în știința lui

Cătălin Crișan

N. Dumbravă de a face publicitate prin TV, radio, presă, panouri uriașe (la Chișinău nu există acele afișe care la noi se lipesc unde vrei și nu vrei), dar și în memoria afectivă a minunatului public moldovean, care nutrește un respect adânc față de artiști (aici e vorba, să recunoaștem, de școala rusă). Chiar dacă nivelul de trai este mult mai scăzut decât în România, lumea vine la spectacole, deși biletele sunt scumpe în raport cu salariile, cumpără multe flori, se ridică în picioare la intrarea artiștilor de vază – ce mai, o atmosferă pe care la noi o întâlnești foarte rar.

Deschis, emoționant, de cuvântul de salut al frumoasei doamne Sida Spătaru, fostă balerină la teatrul „Fantasio” din Constanța (asta se vede, și-a păstrat eleganța și ținuta), spectacolul a continuat cu recitalul unui solist promovat chiar de dânsa, Costel Lăzăroiu din Râșnov, căruia i-a încredințat toate negativele originale ale lui Dan, datorită asemănării frapante de timbru. Proaspăt întors dintr-un turneu american de două luni, cu 26 de concerte, trio-ul Mirabela Dauer-Raoul (au cântat și în duet, de pe noul album „Pentru inima mea”) - Autentic a cucerit publicul atât cu piese noi, cât și, în cazul Mirabelei, cu titluri romantice, sentimentale, cât se poate de potrivite pentru gustul publicului local: „Te-aștept să vii” de Ionel Tudor

sau „Mulțumesc, iubită mamă!” de Marian Nistor. Mirabela este extrem de iubită la Chișinău, ca și Mihai Constantinescu, care a trezit la rândul-i nostalgii cu hit-urile care au încălzit câteva generații, dovadă că pe scenă au urcat zeci de copilași care au cântat și au dansat pe ritmurile antrenante ale unor „Sus în deal e o casă”, „O lume minunată” sau „Iubiți și câinii vagabonzi”. Proaspăta vedetă Kanal D Cătălin Crișan îi împacă pe oameni pe micul ecran, știind să le pătrundă tainele sufletului, dar face același lucru și pe scenă, cu vocea lui caldă; aici a cules aplauze furtunoase deși, surprinzător, nu a cântat „Dacă pleci”. Celor 6 nume venite din România le-au

fost alături 4 talentați artiști din Republica Moldova. „Aripa tânără” a fost reprezentată în cazul lor, ca la noi Raoul și Autentic, tot de un solist și un duet. Cătălin Josan, „megastarul” mereu învins la Eurovision, ne-a făcut surpriza de a cânta și o piesă lansată de Dan Spătaru, cu prospețimea specifică vârstei, iar duetul Catharsis și-a justificat din plin introducerea în distribuție. Este și cazul lui Anatol Mârzențu și mai ales al lui Ion Suruceanu, colegi în atâtea turnee cu Dan Spătaru. Mai ales cel din urmă, mare vedetă în Rep. Moldova, a fost un prieten apropiat al lui Dan și-și datorează în bună parte succesul, așa cum s-a văzut, pieselor acestuia, din care și-a construit întregul recital! Tulburător a fost finalul, cu toți participanții la rampă, cântând împreună cu publicul „Drumurile noastre”... Așa cum drumurile noastre, spre și de la Chișinău, nu puteau să nu se oprească lângă Bârlad, la marele prieten al artistului, Adrian Timofte, care l-a evocat în dureroase amintiri. A fost o călătorie inițiată, de suflet, pe drumurile parcurse de atâtea ori de Dan Spătaru, în viață sau pe scenă, dar mai ales a fost o frumoasă poveste despre prietenie, dincolo de timp, cu ochii spre cer, de acolo unde ne privea marele Dan...